

הדרקון וסבתו

היה פעם מלך שיצא למלחמה עם חיילים רבים אבל מעט כסף. לכן שילם לחייליו כל כך מעט שאלה לא יכלו לחיות על שכרם. שלושה מהחיילים החליטו לעזוב את הצבא ולערוק.

אמר אחד מהם "אם יתפסו אותנו יעלו אותנו לגרדום. אז מה עלינו לעשות עכשיו?" אמר השני "ראה את שדה שיפון גדול שם. נסתתר בו ולא יוכלו למצוא אותנו. ולמחרת כל הצבא זז מכאן והולך הלאה." הם הסתתרו בשדה שיפון, אלא שהצבא נשאר במקום וחנה סביב השדה. הם ישבו מוסתרים בשיפון שלושה ימים בלי אוכל והיו רעבים מאוד, אבל פחדו לצאת. בסוף אמרו "מה התועלת בעריקה שלנו? אנו נמות מרעב."

כאשר כך דיברו והנה הופיע באוויר דרקון לוחט ועף מעליהם. הוא שאל מדוע הם מסתתרים. הם ענו "אנחנו שלושה חיילים.

ערקנו כי התשלום שקיבלנו היה נמוך מדי. אם נשאר כאן, נמות מרעב ואם נצא, יעלו אותנו לגרדום."

"אעביר אתכם מעל הצבא כך שאיש לא יוכל לתפוס אתכם." אמר הדרקון "אבל אחרי שבע שנים תבואו לשרת אותי." "אין לנו ברירה" אמרו החיילים "ואנו מקבלים את הצעתך." הדרקון תפס אותם בציפורניו, עף מעל הצבא והניח אותם רחוק משם.

הוא נתן להם שוט קטן ואמר "עם תנפנפו ותרביצו בשוט הזה, כסף בכל כמות ישפך לפניכם. תוכלו לחיות כמו אדונים עשירים, להחזיק אורות של סוסים ולנסוע במרכבות מפוארות. אחרי שבע שנים תהיו שלי, ותשרתו אותי. אבל" הוסיף "אז עוד אחד לכם חידה, ואם תצליחו לענות עליה, תהיו חופשיים."

הוא הוציא פנקס קטן והם חתמו על התחייבות. אז הסתלק משם הדרקון במשב כנפיים חזק

והם נשארו עם השוט. הם יכלו עכשיו להשיג כסף כמה שרק רצו, הודות לשוט הקטן שלהם, התלבשו בהידור, וחיו בעושר גדול. לאן שלא הלכו כולם התפלאו מעושרם והם טיילו ואכלו ושתו, אך נשמרו מלעשות רע לאדם או בהמה.

הזמן עבר מהר וכששבע השנים עמדו להסתיים שנים מהם התחילו לפחד מאוד. אבל השלישי אמר "אל פחד חברים. לא נולדתי אתמול. אמצא דרך לנחש תשובה לחידתו של הדרקון."

הם התיישבו בדרך והשניים נראו עצובים מאוד. בדיוק עברה אישה זקנה ושאלה מה מטריד אותם. "לא תוכלי לעזור לנו" אמרו "למה לך לדעת."

"מי יודע" ענתה "תנסו לספר לי."

הם סיפרו לה איך התחייבו לפני הדרקון לשרת אותו אחרי שבע שנים, ושהם חיו בעושר גדול אבל עוד מעט יגיע הזמן, ואם לא ינחשו תשובה לחידה של הדרקון, יהיו בשליטתו, כי התחייבו לכך בכתב.

אמרה הזקנה "אם תרצו לעזור לעצמכם, אחד מכם צריך ללכת ליער ושם יראה משהו עשוי אבן שנראה כמו בית קטן. הוא צריך להיכנס פנימה ושם ימצא עזרה."

השניים המיואשים חשבו "זה לא יציל אותנו" ונשארו במקומם, אבל החייל השלישי והעליז

קפץ מיד ממקומו ורץ ליער, שם מצא את בקתת האבן. בפנים ישבה אישה זקנה מאוד והיא הסבתא של הדרקון. היא שאלה אותו למה בא ומה עינינו כאן והוא סיפר לה.

הבחור מצא חן בעיניה של הזקנה והיא אמרה שתעזור לו. היא ניגשה לאבן גדולה שמתחת לה היה מרתף. אמרה "הסתתר כאן ותוכל לשמוע הכל שמדברים בחדר. רק על תזוז. כשהדרקון יבוא אשאל אותו מה היא החידה שלו, כי לסבתא שלו הוא מספר את הכל.

ואתה תקשיב היטב ותשמע את התשובות." בחצות בא הדרקון במעוף וביקש ארוחת ערב. סבתא ערכה שולחן, הביאה לו אוכל ומשקה והם אכלו ביחד. ואז, תוך כדי אכילה, שאלה מה עשה במשך היום וכמה נפשות צד.

להם כסף רב, ושוב אכלו ושתו.
עם תום שבע השנים הופיע לפניהם הדרקון
עם הפנקס שלו. הוא הצביע על החתימות
שלהם ואמר "עכשיו אשאל אותכם את
החידה. אזמין אתכם לארוחה ואם תגידו לי
מה תהיה המנה שם תהיו חופשיים וגם תוכלו
לשמור את השוט שלכם."
ואז אמר החייל הראשון "המנה העיקרית
שלנו יהיה בשר חתול-ים שבים הצפוני."
הדרקון כעס ונהם אבל שאל עוד "אבל במה
תוכלו אתו?"
ענה החייל השני "יהיה שם צלע של לווייתן. זו
הכף שלנו."
הדרקון קמט את מצחו ברוגז ושאל "אבל
האם תדעו ממה תשתו יין?"
"רגל סוס חלולה תהיה לכוס יין שלנו."
הדרקון נתן צרחה גדולה ועף משם כי לא
הייתה לו יותר שליטה עליהם. אך הם לקחו
את השוט הקטן והניפו אותו עוד ועוד, עד
שהיה להם כסף די הצורך. מאז הם חיו
בעושר ואושר עד סוף ימיהם.

"לא היה לי מזל היום" אמר "אבל בקרוב
אקבל שלושה חיילים."
"באמת! שלושה חיילים! והם לא יברחו לך?"
"הם שלי" ענה הדרקון "כי אחוד להם חידה
שלעולם לא יוכלו לנחש את תשובתה."
"איזה מין חידה זו?" שאלה.
"אספר לך. בים הצפוני שוכב חתול-ים מת.
זה יהיה המזון שלהם. לידו מונח צלע של
לווייתן. זו הכף שלהם, וגם רגל סוס חלולה. זו
כוס היין שלהם."
"אכן חידה טובה" אמרה סבתא "מי יחשוב על
דבר כזה?"
כשהדרקון הלך לישון אחרי הארוחה הזקנה
הרימה את האבן והחייל יצא החוצה.
"שמעת את הכל?" שאלה.
"כן" ענה "שמעתי וזה יעזור לי מאוד."
הוא הודה לזקנה, יצאה מהבית דרך החלון,
כדי לא להעיר את הדרקון, ורץ מהר לחבריו.
סיפר להם איך סבתא של הדרקון הוציאה
ממנו את תשובת החידה.
הם שמחו מאוד ובעזרת שוט הפלא הכינו